

sunt

Mariana Fulger

trei, sunt șapte – lungi și late
sunt ehei și cu ochii tăi
oricâte orașele în care trăiesc ochii mei
sufletul și zilele – departe, aproape
ca un prag de care nu poți să uiți
sunt apoi, sunt atunci
zări, bătaii de inimă ce leagă
clipă de clipă, an de an
sunt visele, visurile ce merg
cineva s-ar mira – n-a întâlnit niciodată vis
privește-l: un fel de plop idee vine spre tine
din lumea-i de dincolo de timp
până deschizi sufletul
sau inima: cine ești? va întreba
dus e, nu mai e când,
urmele toate au luat strângătorii de urme
sunt șapte, șase, trei..
orele de vară, iară
pe un bob de zâmbet și o filă suflet
am lăsat-o să treacă acă
mușca din umărul meu de umbră
din tâmplă și călcâi
ca un îndrăgostit prea îndrăgostit
acarul minutelor fără grabă
salută versul ei iară
ridică urma de ieri – o dor picioarele
ca un copil se strânge la inimă
iar el, scrisul de visător,
cum un tei visător
închide ochii puțin
și spune: zâmbiți – a trecut...

-

Copyright Mariana Fulger